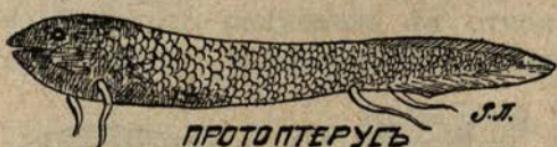

Както виждате на обр. 2, тя се много различава отъ сегашните риби. Вместо перки, има два чифта влакновидни двигателни органи, съ които плува.

Обр. 3.

Подобна на тази риба е малката рибка, наречена *протоптерусъ*, която достига на дължина едва 7 см.

и живѣе въ рѣкитѣ на Африка (обр. 3). Въ Австралия се вѣди друга риба, наречена *цератодусъ*, която, за разлика отъ споменатите две риби, е снабдена съ удобни за плаване перки (обр. 4).

Изобщо, тия чудновати риби сѫ рѣдкостъ и представятъ голѣмъ интересъ по начина на живота си, нѣщо, което се дѣлжи на особеното имъ устройство на дихателните органи. У тѣхъ плавателниятъ мѣхуръ е превърнатъ въ една или две торбички. Отъ тия торбички води едно кѣко каналче, което се открива до смилателния каналъ.

Тѣзи риби иматъ, както всички други, хриле, които имъ служатъ за дишане въ водата. Виждате доптука, че не казахме нищо особено. Но ето кое е интересното. Нека си представимъ, че сме край плитките брѣгове на Мисисипи. Водитѣ й, следъ изобилни дѣждове, прииждатъ и се разливатъ по низките мѣста. Следъ оттеглянето на водите се образуватъ блата, въ които оставатъ разни водни животни въ това число и риба. Подъ палещето лѣтно слѣнце водата отъ блатата се изпарява и почва да пресъхва. Настѣпва печалниятъ край на всички рѣчни животни, които по неволя трѣбаше да се раздѣлятъ отъ буйните води на Мисисипи. Едно по едно почватъ да измирятъ. Обаче, не такава сѫдба иматъ лепидосирѣнитѣ. Съ двигателните си органи тѣ много майсторски се заравятъ въ тинята, дѣржатъ главата си навънъ и почватъ да дишатъ съ по-